

Anna Machová

Manažeris 1: *Vejde do tmy, rozsvítí se. Zapíná kávovar. Zapíná počítač. Vchází Manažeris 2.*

Manažeris 2: Kafe?

M1: Vaří se. Co tu děláš tak brzo?

M2: V noci mi měly přijít maily od inscenačního týmu. Potřebuju dát dohromady ferman na příští týden.

M1: Mlíko?

M2: Jo. *Chvilku cvakají do počítače. Polohlasně si mumlá.* Může, může, může, může, všechno v pohodě. Může, může. Nemůže. To je skvělý.

M1: *Vytahuje si jídlo.* Nenervuj. Dáš si?

M2: Co to máš?

M1: Včerejší oběd. Nebyl čas. Kdo ti vůbec vypadl?

M2: Zvukař.

Tma, změna, svítí se v kabině. Osvětlovač leží na zemi zamotaný do opony. Spí. Vchází Zvukař. Rozsvítí.

O: Zhasni.

Z: Co tu děláš?

O: Spím. Režisér chtěl předělat nějaký scény. Tak jsem to do noci převěšoval. A pak bylo pozdě a mě se nechtělo chodit domů. *Shodí hromadu prázdných lahví od piva, zatímco se hrabe z opony.* Tak jsem si pustil film a spal tu. Aspoň jsem tu první.

Z: Strašně smrdíš. A máš to převěšený?

O: Tak první dvě scény.

Z: Jenom?

O: V pohodě. Tím tempem jakým zkouší, mi to vystačí do oběda. Pak dodělám zbytek. Co tu chceš ty?

Z: Zkoušíme. Někde jsem si tu nechal kabely.

O: Neměls bejt někde na kšeftě?

Z: Měl. Manažerka mi dost hnusně vysvětlila, že budu zvučit zkoušku, nebo nebudu dejchat. Už nikdy.

Vchází M2.

Z/O: Co tu děláš?

Z: Zkoušíme až za dvě hodiny.

M2: Potřebuju dokopírovat noty, zkontrolovat poznámky ve scénáři. Nachystat rekvizity. Víím, že si tu schováváš kabely, který potřebujeme, tak jdu pro ně. Navíc jsem potřebovala vyřešit nějaký maily a dodělat něco k seminárce. Objednala jsem ty boty co si vymyslela scénografka. Našla jsem ty redukce, co jsi tvrdil, že se ztratily, a nechám si je u sebe, abys je neztratil zase. Taky víím, že jsi tu dneska spal, tak jdu vyhodit prázdné flašky, než přijde někdo ze správy budovy a zjistí to. Nahoře je DOPLŇ LIBOVOLNE JMÉNO uvařené kafe, takže by ses měl jít dát trochu dohromady. Jo a až tam budeš, tak to červené v lahvi od vína, není víno, ale umělá krev, co jsem včera vařila, tak mi to nevypij. *Vezme kabely a odchází.*

Zazvoní O mobil. Ten ho vezme, přečte zprávu a nadává.

Z: Co je?

O: Teď mi píšou, že to představení, co jsem celou noc převěšoval, se ruší protože herec má kašlík.

M1: *Vejde, sbalí si věci. Přichází M2.* Jdeme na oběd?

M2: Jojo, jenom chvilku vydrž, ještě musím tohle poslat. */cvaká, Cvaká, zacvakne počítač.* Hele ještě potřebuju do kumbálu, vydrž. *Odběhne. Přiběhne s igelitkou.* Ještě za Vítkovou s vyúčtováním. *Odběhne. Přiběhne.* Hele už jenom vteřinku, ještě tohle musím zanést na hereckou. *Odběhne, přiběhne.* Tak to je snad všechno... *Začne se chystat.* Sakra, ještě vydrž. Ještě musím tohle zanést na půjčovnu.

M1: *Čumí na hodinky.* My nikam nejdem, že?

M2: Hladový okno? Něco do ruky?

O: *Programuje si pulťák/Motá kabely/Nosí světla/Klapky/Whatever*

Režisér: Mně by se líbilo, kdyby to světlo, co je tady, tak se odrazilo od zrcadla a šlo sem dolů na to rádio.

O: No, ale to nepůjde.

R: Určitě. To bude efekt jako prase. A to rádio je hrozně klíčový, takže když to vezme ten odraz, tak to krásně podtrhne atmosféru.

O: To ale není možný.

R: Ty to nějak zvládneš.

O: Ne. To není fyzikálně možný. To světlo se nějak láme a ten efekt, který ty chceš, tak není možný.

R: Tak to zítra zkusíme a třeba to půjde.

O: *Facepalm a cigáro.*

R: A dokázal bys nasvítit tmu? Aby tam nebylo nic vidět.

R: Můžeme přidat ještě trochu světla na pravé schody?

O: *Něco dělá na pultu.*

R: To je ono. Díky.

Z: Přidals mu tam něco?

O: Nestih' sem to, ale asi dobrý.

R: A ještě bych to chtěl trochu smutnější, ty světla.

O: *Něco vyjede na pultu.*

R: To je super. Dík.

Z: Cos mu tam dal?

O: Pro podobný případy mám na pultu prázdný šavle nadepsaný Láska, Smutek, Hněv, Radost a podobně. Když chtějí podobnou ptákovinu, tak jim to vyjedu a najednou je to správně.

Herečka: Můžete, prosím, přidat mě do odposlechu? Vůbec se neslyším.

Z: Kde nic není, ani zvukař nepomůže.

R: Tak dáme ten mikrofon blíž.

Z: Takhle to nefunguje.

R: Nemáš prosím tě...

M1: Tady. *Vyndá gaffu.*

R: A ještě...

M1: Na. *Vyndá nůžky.*

R: Potřebujem...

M1: Mám. *Vyndá boty.*

R: Sakra, ještě nám chybí...

M1: Je to tady. *Vyndá banán.*

R: Hele ještě bychom potřebovali....

M1: Mám všechno. *Vyndá gumovou kachničku.*

O: Hele, prosím tě, někdo nám ukrad gaffu.

M1: *Vytáhne další dvě gaffy.* Tady.

M2: *ječí na technology.* Svícená je zítra v devět. Zkuste se, prosím, neožrat a přijít zítra na čas. Já na vás apeluju jako na lidi, nesabotujte práci ostatních a přijďte zítra včas. Jestli přijdete pozdě, osobně vás zaškrtním kabelama. Zítra. V devět. *Odchází.*

Z: Nezdá se ti dneska nějaká zlá?

O: Zdá. *Výrazným gestem sjede šavli. Tma.*

Zvuky padajících krámů, nadávání manažerky.

O: Sorry, chyba v pultu.

R: Máme ještě chvilku, tak si dejte pauzu.

Z/O: *kulometný souboj s pacifikem*

M1: *Pije kafe a kouří.* Přihlášky jsou zkompletovaný. Potřebujem vymyslet argumenty, proč nemůže přijet Estonsko, ten špíl je neproveditelný. Rozpis zkoušek mám.

M2: *Skočí jí do řeči.* Rekvizity jsou. Herci, co alternují v městském, mají volno na zkoušky.

M1: Kumbál je uklizenej. Kafe je uvařené. *Dolijí si.* Svícená je zítra v devět, tak budem v osm v Martě.

M2: Prezentace na prezentační den je napůl hotová. Výzkum Astorky je rozjetý, jen se musí rozeslat dotazník.

M1: Tak a je to. Kafe?

M2: Jo.

M1: Kruci, ještě se musím doučit s klukama dějiny.

M2: Proč se s nima každej semestr učíš? Vždyť už to máš za sebou.

M1: Věc ctí. A baví mě to.

M2: A co ti vlastně dává magistr?

M1: Jako myslíš krom žaludečních vředů?

M1: Cílem indického divadla je vyvolat rásu. Rásu vyvoláváš za pomoci bhávy. Ale předpokladem pro vyvolání rásy je, aby byl divák sahrdaja, tedy vzdělaný. Známe 8 rás, jaký jsou?

O: Milostná, srandovní, statečná, smutná, vzteklá, ustrašená a znechucená.

M1: Ještě ti chybí rása úžasu.

O: *polohlasem* úžasu, úžasu, úžasu

M1: Rásu vyvolává herec bhávou, těch je taky osm.

Z: úžasu, radosti, smutku, hněvu, hnusu, strachu a rozkoše.

M1: Chybí ti tam odhodlání.

Z: Já ty státnice nedám.

O: Půjdem dělat do Marty.

Zvuky představení.

O: *Hraje si s pultem, neustále něco dělá.*

Z: *Jednou za čas zmáčkne tlačítko.*

V mezičase:

O: Hele už jsi viděl ten novejšpíl?

Z: Ne, jaký to je.

O: Hrozná sračka.

Z: A tys to viděl kdy?

O: Neviděl, ale je to plný projekcí.

R: Takže. Jde nám vlastně o hrozně jednoduchý představení. Je to monodrama, že jo. *Smích.*
Budeme vlastně jenom potřebovat vyřídít pár dokumentů pro děkanát a vysvítit celek.

O: Tak tam dáme vanu.

M2: Dokumenty nejsou problém.

R: A to bude asi všechno. *O, Z, M2 se zvedají k odchodu.* I když... ještě by bylo třeba sehnat pár rekvizit.

M2: OK

R: A jednu nebo dvě světelné změny.

O: Dobře.

R: Možná tam pustíme nějakou písničku na konec.

Z: Může být.

R: A když nad tím přemýšlím, tak bych tam chtěl labyrint z ostnatého drátu.

M2: *Zapaluje si a nervozně si zapisuje.*

R: A taky mlhostroj.

O: *Upijí z flašky. Zapaluje si.*

R: A ty písničky prolne s overvoicem. To nahrajem.

Z: *Bere si od O flašku a zapaluje si.*

R: A strobo, scénografii celou ze zrcadel. Možná by mohla hlavní postava zpívat karaoke. A Ještě by to chtělo projekce. To určitě. Dokážeme tady udělat projekce ze tří stran? A taky by se mi dost líbilo, kdyby některé pasáže byly zpomalené, takže tam budeme muset pověsit mikrofon a dát efekty. A to se na 401 nevejde, takže budeme muset vyřešit side specifika.

Tma a ticho.

M1 sedí nervozně na ateliéru. Pije kávu, kouří a nepřítomně kouká před sebe.

H: Ahoj, hele můžu si u vás půjčit kafe? A talíř? A sůl? A příbor mi ještě chybí. Hele nemáte tady nějakou deku? Tak já se podívám do kumbálu.

M1 stále nereaguje a kouří. Vchází M2.

M2: Co se ti stalo?

M1: Prej když jsem tak chytrá, tak si mám to představení nasvítit sama.

R: Hele nemohl bych si u vás něco vytisknout?

M2: Vždyť přece máte na ateliéru svoji tiskárnu?

R: To je na plakáty.

M2: Na to je podatelna.

R: Hmm, tak můžu?

M1: No nic, tak já jdu na půjčovnu.

M2: Upřímnou soustrast.

M1: Nezapomeňte, že máme sekční schůzku na ENCOUNTER. A pošlete mi novinky.

O: I když žádný nemáme?

Z: A jdeme někam, kde můžem kouřit?

M1: Potřebujeme probrat soubory. Hlavně to Estonsko.

O: To přijet nemůže.

M1: Musí. Chceme s nima podepsat bilaterální smlouvu, takže přijet musí.

O: Jenže to představení je nerealizovatelné v našich divadlech.

M1: Tak to nějak vymyslíme.

Z: Jak chceš obejít fakt, že potřebují zavěsit na strop konstrukci o váze 4 tuny a my jednak nemáme tu konstrukci a jednak naše stropy v divadlech unesou maximálně 2 tuny.

M1: Tak to nějak vymyslete.

O,Z: *Skloní se nad papíry a počítač a chvílku polohlasem počítají a dohadují se.*

M1: Tak?

O,Z: Máme to. Stačí, když urychleně naprojektujeme statické zpevnění stropu v HDLce, musí se to postavit tak za dva měsíce a bude to stát jenom asi milion. Pak koupíme tu konstrukci, co potřebují, ta stojí tak šest set tisíc. Pak je teoreticky možné, že by to mohlo fungovat, jenom nesmí nikomu na Orlí vadit, že v patře nad sálem budou natažený statický lana a šrouby zavrtané do podlahy ve zkušebně, ale to muzikálisti můžou přeskakovat. Šlo by?

M1: *Facepalm.* Co s fermanem? Máš?

O: Nemám, ale dám ti matematický úkol. Máš jeden sál o daných rozměrech a jednu poloviční zkušebnu. Dva dny času. Ale taky máš tři divadelní soubory, které potřebují každý 6 hodin zkoušet, nasvítit a postavit představení jim trvá 7, 9 a 12 hodin a bourání polovinu času. Až tenhle příklad vyřešíš, tak budu mít hotový ferman.

M2: *Vchází do kabiny a zoufale něco hledá.*

O: Co je?

M2: Kde schováváte tu flašku, jdeme připomínkovat.

O: A doneslas mi ty kabely?

M2: Jo, tady. Jak dlouho budeš potřebovat na převěšení světel?

O: Tři hodiny.

M2: Dostaneš půl.

M2 *odchází. Přichází Z.*

Z: Zdar, už začali?

O: Jo.

Z: A říkali něco ke zvuku?

O: Jo, prý kdy se ukážeš.

R: Hele dneska nebyli herci vidět, co je s těma světlama?

O: Nic, jsou pořád stejný, spíš se ptej, co je s hercema.

R: A ten průvan napravo dneska nebyl vůbec vidět.

O: Minule jsi tvrdil, že se ti to nelíbilo, tak jsme to sundali.

R: Aha... No když nad tím přemýšlím, tak to vlastně docela fungovalo. Můžeš ho tam vrátit?

Z: *Naklání se na scénář světel.* Proč je svítíš 1000, když by stačily 500. Ty herce usmažíš.

O: Prej si mají zvykat.

Z: A proč máš škrtlou tuhle pasáž?

O: Dneska se vyhodila. A taky tohle, tohle, tohle a tohle.

Z: Vždyť to bude o půl hodiny kratší. A taky vyhodili všechny scény se zvukem. Až na tu na konci. To sem budu muset chodit kvůli jedné písničce na děkovačku?

R: Dneska jste to odehráli dobře. Jdeme někam na pivo?

H: Jo.

R: *Všimne si sklizejících techniků a manažerky.* Jdete taky?

M1, O, Z: Ne, ještě tu máme nějakou práci.